

NITSEN (VAN) (*René-Louis-Léon*), Doctor in de geneeskunde (Diest, 20.2.1886—Montpellier, 19.4.1941).

Na zijn humaniora gedaan te hebben aan het Koninklijk Atheneum te Antwerpen, studeerde Van Nitsen aan de Universiteit te Brussel en bekwam er in 1912 zijn diploma van doctor in de genees-, de heel- en de verloskunde.

Hij keerde naar Antwerpen terug als hospitaal-dokter. Wanneer men, tijdens de eerste wereldoorlog, in het leger vrijwilligers vroeg voor Afrika, bood hij zich aan en werd aangeduid voor de post te Albertstad.

Na de demobilisatie, in 1919, werd hij gelast met een onderzoek betreffende de « Pian » in de omgeving van het Moero-meer.

In 1920 trad hij in dienst van de « Union Minière du Haut Katanga », waar hij een lange en mooie carrière zou maken, welke hij zou besluiten als hoofd-geneesheer van de vennootschap in 1937.

Van Nitsen onderscheidde zich door zijn menigvuldige studies over de inlandse arbeidskrachten, waarin hij de verschillende aspecten van dit belangrijk probleem van de koloniale geneeskunde behandelde. Niet alleen de therapeutische en hygiënische zijde van het vraagstuk hielden zijn aandacht gaande; hij interesseerde zich tevens aan de sociale problemen van de vrouw en het kind in het industriële milieu.

Zijn eerste werk *Le Pian*, een omvangrijke verhandeling, verscheen in de eerste aflevering van het *Bulletin de la Société Belge de Médecine tropicale* in 1920. In deze verhandeling bestudeert hij de ziekte in vijf hoofdstukken. In het eerste handelt hij over de verspreiding ervan in de kolonie. Dan geeft hij een volledige, klinische beschrijving van de ziekte met de verwickelingen en de verschillende stadia. Het derde hoofdstuk behandelt niet alleen de verzorging maar ook alle therapeutische proefnemingen welke op dit gebied werden gedaan. Als besluit onderzoekt hij de middelen ter voorkoming van de kwaal. Geheel het probleem van de ziekte heeft Van Nitsen in het daglicht gesteld, niet alleen door een boekachtige compilatie, maar insgelijks door eigen waarne-

mingen.

In zijn *Contribution à l'Étude de l'Enfance noire au Congo belge* verschaft Van Nitsen ons zeer nauwkeurige gegevens over de zwangerschap bij de inlandse vrouw, alsmede over de gedragingen van de negerkinderen tijdens het eerste jaar van hun bestaan.

Weldra werd hij tot lid van de « Société belge de Médecine tropicale » verkozen. In 1940 was hij voorzitter ervan, nadat hij reeds tweemaal, namelijk in 1935 en 1939, de post van ondervoorzitter had bezet. Hij publiceerde verschillende zijner studies in wetenschappelijke tijdschriften en verleende eveneens zijn medewerking aan het Koninklijk Belgisch Koloniaal Instituut.

Wanneer in 1940 de tweede wereldoorlog uitbrak, verwoegde hij het leger, en in 1941 vinden we hem terug te Montpellier, waar hij, in de St-Elouï kliniek, gewonde soldaten verpleegde. Het is in laatstgenoemde stad dat hij op 6 april 1941 stierf.

Van Nitsen stond bekend als een taai en onvermoeibaar werker. De ondervinding welke hij opgedaan had op het gebied van de inlandse werkkrachten was zo groot, dat, na het einde van zijn loopbaan, de vennootschappen « Géomines », « Symaf » en « Sermikat » hem een inspectie-zending in hun kampen in Congo toevertrouwd.

De verdiensten van René Van Nitsen werden door iedereen erkend. Hij was officier in de Koninklijke Orde van de Leeuw, ridder in de Leopoldsorde en in de Kroonorde. Tevens was hij drager van het Oorlogskruis 1914-1918, van het Vuurkruis, van de medaille van de Oorlogsvrijwilliger, van de Herinneringsmedaille van de Afrikaanse Veldtochten 1914-1918, enz. Van Nitsen was ook lid der « Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene »

3 juillet 1953.
R. Bonnaerens.

Annales de la Société belge de Médecine tropicale (Anvers, t. 21, n° 2, 31 juin 1941, pp. 85-86). — Institut Royal Colonial Belge, Section des Sciences naturelles et médicales, coll. 8°, t. 1, fasc. 6, t. 13, fasc. 1. — Institut Royal Colonial Belge, *Bull. des Séances*, t. 13, 1942, n. 2, pp. 196-197, t. 11, 1940, n° 1, p. 164.